

Praca nr IV

„Stare Załubice – postęp cywilizacyjny i ekonomiczny na przestrzeni lat 1945 - 2012”

Załubice to wioska, w której postęp rozwoju cywilizacyjnego i ekonomicznego na przestrzeni lat 1945-2012 był bardzo duży. Już niewiele osób pamięta dawne warunki życia. Niekiedy ciężko jest sobie wyobrazić życie na wsi 50 lat temu. Postęp cywilizacyjny i ekonomiczny bardzo zmienił życie mieszkańców Załubic.

Zacznijmy od roku 1945. Tuż po wojnie trwała ogromna bieda, życie mieszkańców było skromne. Wiele rodzin straciło swe domy lub zostało z nich wysiedlonych. Szukali pomocy u rodziny, znajomych, przyjaciół. Po okupacji mieszkańcy Załubic zaczęli odbudowywać swe gospodarstwa. Rolnictwo było ich głównym zajęciem oraz źródłem dochodu.

W 1949 roku ponownie zaczęła działać straż pożarna. Odbudowano strażnicę. Były to bardzo trudne lata, ponieważ budynki i całe gospodarstwa były drewniane. Wymagano więc od ochotników wielkiego zaangażowania, czasu i chęci. Niemalże podczas każdej burzy dochodziło do pożaru. Strażacy musieli interweniować bardzo często. Ich rola była wręcz

nieoceniona. W strażnicy rozwijało się także życie kulturalne i rozrywkowe mieszkańców wioski. Organizowano tu spotkania, różnego rodzaju imprezy okolicznościowe oraz zabawy.

W 1946 roku mieszkańcy Załubic przywieźli dwa drewniane budynki z Dąbrowy i z Rudy, w których urządzono szkołę. Była ona dość prowizoryczna. Warunki nauczania były trudne, nie było ogrzewania ani światła. Mimo to uczniowie chętnie do niej uczęszczali. Otwierała ona drogę do rozwoju oraz integrowała z rówieśnikami. Od 1947 roku do 1950 roku w szkole działała angielska misja, która prowadziła dożywianie, dostarczała odzież i udzielała pomocy lekarskiej. Warunki szkolne uległy znacznej poprawie, kiedy w 1968 roku został oddany do użytku nowy budynek. Składał się on z sześciu sal lekcyjnych, kancelarii, biblioteki, kuchni, łazienki i korytarzy. Komitet Rodzicielski, Rada Pedagogiczna i młodzież angażowali się w wiele prac mających na celu poprawienie stanu otoczenia szkoły.

Wyrównywali oni teren, wykonali ogrodzenie, urządzili boisko sportowe. Z inicjatywy nauczycieli powstał „Klub Rolnika”. Prowadził on do rozwoju kultury w środowisku wiejskiej młodzieży. Młodzi ludzie rozwijali tam swoje talenty. Dzięki temu powstał pierwszy zespół muzyczny.

Wielkim przełomem dla Załubic był rok 1963. W Załubicach pojawiło się światło, a dziesięć lat później wybudowano drogę przez wieś, która umożliwiła połączenie autobusowe z Warszawą. W tym samym roku został oddany do użytku Dom Nauczyciela, w którym zamieszkały cztery rodziny.

W latach sześćdziesiątych, dzięki powstaniu zapory i sztucznego jeziora powstał Zalew Zegrzyński. Nad jego brzegami zakładano liczne ośrodki wypoczynkowe. Wielu mieszkańców Załubic i okolic znalazło tam pracę. Miało to wpływ, również na to, iż dużo osób kupowało działki w Załubicach. Szukali tam odpoczynku. Dzięki temu działkowicze przyczyniali się do zwiększania funduszu wioski, zakładania nowych sklepów oraz zwiększaniu pracy. Był to także czas zmiany budynków drewnianych na murowane.

W 1976 roku z części parafii Radzymin i Dąbrówka powstał nowy ośrodek duszpasterski - parafia Załubice. Pierwszym duszpasterzem parafii był ks. Stanisław Laskowski, wielu doskonale go pamięta. Potem posługiwali księża: Jan Wolski, Ludwik Antolak, Edward Kowara, Gerard Jarecki. Do dnia dzisiejszego posługuje proboszcz Feliks Chudzik. Każdy z duszpasterzy przyczyniał się do rozwoju parafii. Kościół został rozbudowany i zmodernizowany. Od zawsze jednoczył on mieszkańców Załubic. Ludzie do dziś angażują się w jego rozwój. W 2009 roku powstała schola. Łączy ona grupę młodzieży, która poprzez śpiew umila Mszę Świętą.

W miarę upływu lat Załubice coraz bardziej zaczęły się rozwijać. Ludzie zakładali pieczarkarnie, z których czerpali duże dochody. Kiedy handel pieczarkami zaczął upadać, zaczęto zajmować się uprawą warzyw i kwiatów. Coraz większa liczba dzieci uczęszczała do szkoły. Zrodził się pomysł, by rozbudować szkołę. W rozbudowę włączyli się nauczyciele i rodzice. 17 stycznia 1989 r. nastąpiło uroczyste otwarcie nowej szkoły. Szkoła powiększyła się o 5 sal lekcyjnych, pokój nauczycielski, 2 sanitariaty, szatnię, kuchnię, świetlicę i zastępczą salę gimnastyczną. W 1994 szkoła otrzymała imię Armii Krajowej. W 1994 roku w Załubicach założono gaz, co również ułatwiło życie mieszkańców.

8 czerwca 1997 roku powstał klub sportowy „Rządza-Załubice”. Siedziba klubu mieściła się w budynku Ochotniczej Straży Pożarnej. Klub posiada drużynę juniorów oraz seniorów. Na mecze klubu przychodziło duże grono kibiców z Załubic, wspierających swym dopingiem swoją drużynę. Mecze były też okazją do spotkań mieszkańców wioski. W 2004 roku klub rozegrał swój najważniejszy mecz w Pucharze Polski z "Legią Warszawa II". To pamiętne wydarzenie wielu uczestników wspomina do dziś.

Na przełomie XX i XXI wieku bardzo zmieniła się technologia i przemysł. W domach zaczęły pojawiać się telefony komórkowe, komputery i Internet. Coraz więcej mieszkańców posiadało samochody, dzięki czemu komunikacja była uproszczona. Wiele osób starało się zamienić coraz mniej opłacalne rolnictwo na inny sposób zarobku. Ludzie zdobywali zatrudnienie w cukierniach, których w owym czasie powstało w Załubicach bardzo dużo. Coraz więcej mieszkańców znajdowało pracę także poza nimi. Liczba działkowiczów wzrosła, powstało więc więcej nowych sklepów. To także czas rozwoju szkoły w Załubicach. W 1999 roku powstało trzyletnie gimnazjum. Do szkoły uczęszczało ok. 300 uczniów. W 2005 roku nastąpiło uroczyste otwarcie hali sportowej, a w 2007 roku nadanie Gimnazjum imienia Anieli Janusz ps. Jagoda. Szkoła była coraz bardziej nowoczesna.

W 2008 roku komunikacja z Warszawą stała się jeszcze prostsza, dzięki autobusom ZTM kursującym na trasie: Żerań - Nowe Załubice oraz komunikacji busowej. Umożliwiło to mieszkańcom łatwiejszy dojazd do szkół i pracy. Rok później wybudowano chodnik.

W marcu 2010 roku, zostało założone Koło Emerytów i Rencistów. Powstało z inicjatywy kilku emerytek, a obecnie liczy 40 osób. Odbývają się tam spotkania kulturowe oraz rozrywkowe. Organizowane są także różnego rodzaju wycieczki krajowe i zagraniczne.

Obecnie w Załubicach mieszka około 800 osób. Porównując ich życie z życiem ich dziadków mówimy jakby o dwóch zupełnie innych światach. Na przestrzeni 60 lat zaszło tu niewiarygodnie dużo zmian. W obecnych czasach już tylko niektórzy hodują zwierzęta i zajmują się uprawą roli. Większość ludzi znajduje zatrudnienie poza wsią. Załubice znajdują się w bardzo dobrym położeniu. Leżą blisko Warszawy, dlatego wiele osób decyduje się na zamieszkanie właśnie tutaj. Mają bardzo dobre warunki do rozwoju. Myślę, że mieszkańcy są zadowoleni, że mogą mieszkać w Załubicach i liczą na kolejne ulepszenia i zmiany.